

Som Erfaringen dernæst i stigende Grad har vist, disponerer den nuværende Beliggenhed i høj Grad til Invasion af smitsomme Sygdomme, naar disse ere udbredte og permanente i Nabolagets store Arbejderbefolkning, med hvem Anstalten staar i daglig livlig Forbindelse gennem de eksterne Værn.

Hvad Bygningerne angaar, da ere de alle lejede og med en enkelt Undtagelse (den ny Skolebygning) ikke oprindelig bestemte til Djemedet. Dette er ensbetydende med en i mange Henseender for en Anstalt uhenfigtsmæssig Afhængighed af den private uden for Sagen staaende Ejer; det Bræg af smaa Privatboliger, der stemmer med den oprindelige Opgave, holder sig haardnakket i Stuerne ringe Omfang, smalle og mørke Korridorer, smalle Trapper og Manglen paa kunstig Ventilation. I Anstalten i Baggesensgade have samtlige Bygninger 5 Etager, et for aandsvage Børn meget uheldigt Forhold baade i den daglige Færdsel og ikke mindst ved en eventuel Ildbrand.

Det er herefter Ministeriet klart, at det ikke vil kunne forsvares længere at udfylde Spørgsmaalet om Opførelsen af et nyt Skolehjem for aandsvage, men saa opstaar endvidere Spørgsmaalet om, hvor dette Skolehjem skal opføres, hvilket Spørgsmaal faar en ikke ringe Betydning derved, at de Kellerske Anstalters Bestaaen som privat Anstalt eller som Institution er betinget af, at det nye Skolehjem bliver opført i Nærheden af de andre Kellerske Anstalter, Karensminde og Villemosegaard, altsaa i umiddelbar Nærhed af Hovedstaden. Ministeriet er vedblivende af den Anskuelse, som allerede udtalt i dets Skrivelse til Kommissionens Formand af 15de September 1888, at det maa anses for lidet hensigtsvarende, at samtlige Aandsvageanstalter have faaet deres Plads her i Staden eller dens nærmeste Omegn i Stedet for mer eller mindre at spredes paa forskellige Steder i Landet, hvor der kunde opnaas langt bedre hygiejniske Forhold, og hvor det kunde undgaaes, at Anstalterne og disses Beboere generede eller generedes af Omgivelserne, og hvor endelig Betingelserne for at faa de aandsvage et passende Arbejdsfelt lettere kunde bringes til Stede, f. Eks. Mark- og Havearbejde. Hertil kan formentlig endnu føjes Hensynet til, at de dyrere Livsvilkkaar i Københavns umiddelbare Nærhed vil forhøje Omkostningerne ved Anstaltens Drift ikke ubetydelig. Samtlige Kommissionens Medlemmer synes ogsaa at erkende det for principrigtigst, at den nye Anstalt for aandsvage anlægges i Sjælland, idet saa vel Flertallet som Mindretallet foreslaar Opførelsen af en Anstalt der, og naar Flertallet har foreslaaet, at der foruden denne Anstalt endvidere skal af Statskassen ydes Laan til de Kellerske Anstalter til Opførelse af et Skolehjem i umiddelbar Nærhed af København, saa skyldes dette formentlig alene Hensynet til de Kellerske Anstalters fortsatte Bestaaen, som en Institution. Ministeriet kan imidlertid ikke tillægge dette Hensyn en saadan Vægt, at man af den Grund skulde fravige det i og for sig rigtigste, at lægge Anstalten udenfor København. Det udtales i selve Kommissionensbetænkningen, at de Forhold, hvorunder de Kellerske Anstalter for Tiden arbejde, i Længden ere uholdbare, og at en enkelt Mand ikke kan eller vedblivende bør staa som privat Indehaver af saa stor en Anstaltvirksomhed som den Kellerske, og at Indehaveren af disse Anstalter ikke blot var villig til, men i høj Grad stræbte efter, at disse bleve Statsanstalter. De Banfæligheder, som navnlig trykke disse Anstalter, er Mangel paa fornøden Driftskapital, og det udtales, at de Opgaver, som efter Betænkningen nødvendigt maa gennemføres ved disse, stille Krav til saa betydelige Pengemidler, at Anstalterne ingeninde ville kunne tænke paa selv at tilvejebringe dem, og den med Anstalternes Karakter som Privatanstalter forbundne Usikkerhed og Mangel paa Fasthed ved Afhængigheden af den enkelte Persons Liv og Død, illustreres derved, at Ejerinden af Anstalterne, Fru Kellers Død vil skabe den Situation, at Anstalterne maa overgaa i Arv og Eje til samtlige hendes Børn, idet ingen enkelt af disse er villig til at overtage dem alene. Vel paataentes det, for at høde paa denne Usikkerhed, at forandre Anstalternes Stilling fra en privat Anstalt til en selvstændig Institution, men det indses ikke, hvorledes her igennem Manglen paa tilstrækkelig Driftskapital og de fornødne betydelige Pengemidler skal kunne afhjælpes, da Anstalterne ingen selvstændig Formue eje, og da disse ved Overgangen til en selvstændig Institution miste den Adgang til at erhverve fornøden Driftskapital, som Ejersens Bedrøftighed og Soliditet hidtil har afgivet.

Da de Kellerske Anstalter allerede nu rumme et saa stort Antal aandsvage, at det ikke vil kunne lade sig gøre ved Anstalternes eventuelle Nedlæggelse at hjem-